

Mi s-a dus tinerețea, iubito

Emilia Plugaru

Mi s-a dus tinerețea, iubito,
Trupul meu, altădată frumos,
Scrijelat e de sculptorul Vreme,
Acest sculptor e prea nemilos.

Când vorbim despre ziua de mâine
Simt tristețea vibrându-ți în glas,
Dar, iubito, să știi, pentru mine
Tu la fel de frumoasă-ai rămas.

Frumusețea în suflet e-ascunsă,
Până la ea nici un sculptor n-ajunge,
Nu fi tristă, iubito, ascultă,
Șterge-ți ochii, te rog, și nu plângе.

Șterge-ți ochii, te rog, și zâmbește,
Și înalță-ți privirea spre nori,
Tinerețea mea și a ta
E în cârdul cel lung de cocori.

Să zburăm către stele ne naștem
Și trăim zi de zi pe Pământ.
Toamna-și cântă romanța prin ploaie
Când cocorii se duc rând pe rând...

Mi s-a dus tinerețea, iubito,
Și a ta tinerețe s-a dus,
Hai acum împăcați și cuminți
Să privim liniștit spre apus.

Un apus e lumină preasfântă,
Răsăritul oricum va veni
Și când iarăși va fi primăvară
Liliacul oricum va-nflori...

Fericirea e pasăre rară,
Doar iubind respirăm și trăim.
Ce noroc, ce izbândă, iubito,
Până la stele alături să fim.

Ce noroc, ce izbândă, iubito,
Ce frumoasă ai fost și vei fi...
Tu ești - eu, eu - sunt tu și deci nimeni

POEZII ONLINE

Nu ne poate încă despărții.